

INICI DE LA MORT

Finida la paraula i el ressò del silenci
m'hauran de passar comptes dels silencis trencats,
de les paraules dites, dels poemes escrits.
Arribat el silenci i enfosquit el meu cos,

em faran els cabells pentinant-me en silenci;
em vestiran d'obscur, estirat a un taüt,
o em faran, en silenci, de mortalla un llençol
blanc i dur que embolcalle el cos pres pel silenci.

Posaran un parell d'estisores obertes
sobre el ventre tibant per evitar que s'infle,
un tauló sota el cos perquè, tou, no es doblegue,

un grapat de sal grossa en els forats del cos,
vas que ha de cloure els líquids de la vida apagada.
Plata dins de la boca per a pagar Caront.

M'envoltaran de sobte els càntics de la Festa;
tindrè amb mi l'oripell i les palmes de l'àngel;
i les pagues que el mestre em va donar en vida.

La mort de tots els meus haurà de ser amb mi
en l'hora de la mort, vindran a mi per l'aire.
I tot serà, de sobte, innocent, lluminós.